

u spomen

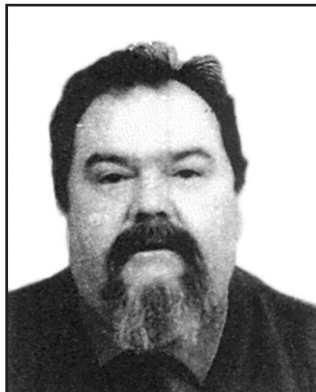
MIHAEL ZAMBELI (1934. – 2010.)

Dana 21. ožujka 2010. godine iznenada nas je napustio naš dragi Mićo. To ime je bilo prepoznatljiv nadimak za Mihaela Zambelija, ne samo za njegove kolege i prijatelje nego i za širi krug ljudi koji su ga poznavali. Ono je bilo i prepoznatljiv znak njegove osebujno simpatične pojave i duha kojim je zračio.

Mihael Zambeli rođen je u Zagrebu 1934. godine gdje se školovao i diplomirao na Kemijsko-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Kao mlad inženjer zasnovao je radni odnos 1960. godine u Rafineriji nafte Sisak, da bi 1964. godine prešao u tada osnovani Kombinat nafte i plina Zagreb, preteču današnje INE. Od tada pa sve do umirovljenja 1997. godine radio je u INI na različitim radnim mjestima, čija je djelatnost uvijek bila vezana uz poslove i zadatke razvoja i istraživanja u području rafinerijske prerade, kvalitete i primjene goriva.

Kao jedan od rijetkih stručnjaka u INI prošao je razvojni put (procesni inženjer u rafineriji, voditelj laboratorija, primjenska ispitivanja goriva, poslovi razvoja i investicija) koji ga je svrstao u red najkompetentnijih stručnjaka u području rafinerijske tehnologije i energetike ne samo u INI već i u Hrvatskoj kao i široj regiji. To je vidljivo iz mnogobrojnih stručnih radova, studija, elaborata i rasprava iz područja tehnologije prerade nafte. Posebno je istaknut njegov stručni rad na tehnno-ekonomskim evaluacijama unaprjeđenja kvalitete goriva i širokog kompleksa energetike. Sudjelovao je u realizaciji mnogih razvojnih i investicijskih projekata INE od njezinog osnivanja, koji su i danas u funkciji te predstavljaju tehnološke temelje za daljnje razvojne planove INE.

Od osnutka Hrvatskog društva za goriva i maziva Mićo je bio vrlo aktivan u stručnom i društvenom životu. I za vrijeme svog radnog vijeka kao i nakon umirovljenja bio je uvijek jedan od vodećih članova Društva; predano je sudjelovao u pripremama i organizaciji

brojnih simpozija o gorivima, gdje je redovito imao i zapažena stručna izlaganja. Bio je dragocjeni suradnik i jedan od urednika časopisa *Goriva i maziva* gdje ga pamtimo po uvjerljivim komentarima aktualnih pitanja vezanih uz motorna i energetska goriva kao i okoliš.

Mihael Zambeli bio je vrlo angažirani član Sekcije za preradu nafte Znanstvenog vijeća za naftu HAZU, a u tri mandata i predstojnik Sekcije.

Kao mladi inženjer-kemičar tehnolog aktivan je u Savezu kemičara i tehnologa Hrvatske (SKTH, danas Hrvatsko društvo kemijskih inženjera i tehnologa, HDKI) gdje je u nekoliko navrata bio član predsjedništva i tajnik.

Sudjelovao je u reorganizaciji Društva u kritičnim godinama nakon društvenih promjena 1971.

U kasnijim godinama postaje pravi „naftaš“ tako što se više usredotočio na pripadajuće procese i njihovu tehnološku implementaciju s naglaskom na atmosfersku i vakuum destilaciju kao i sekundarne procese prerade nafte, posebno kreking na kojem sustavno i dugotrajno radio.

Pored svog kvalitetnog stručnog djelovanja Mićo će nam ostati u trajnoj uspomeni kao osoba širokog obrazovanja te kao veliki zaljubljenik i poznavatelj športa. Posebno je bio omiljen kao prijatelj s kojim smo uvijek bili rado u društvu, kao čovjek koji je zračio životnom radošću i nju prenosio na druge. Nikad nas nije opterećivao svojim problemima, svima je uvijek rado pomagao, ako nije mogao drugačije, onda barem empatijom i lijepom riječju.

Uspomenu na našeg Miću čuvat ćemo s poštovanjem. Ostajemo mu zahvalni za iskreno prijateljsko i ljudsko druženje i suradnju.

Marinko Zovko

Dr. sc. KONSTANTIN MOSKALIUK, red. prof. Kragujevac, 22. ožujka 1929. – Zagreb, 6. travnja 2010.

Rodbina, prijatelji i suradnici oprostili su se 9. travnja 2010. s profesorom Konstantinom Moskaliukom, dugogodišnjim nastavnikom analitičkih kolegija na našem i Tekstilno-tehnološkom fakultetu.

Školovao se u Zagrebu, gdje je 1956. diplomirao na Kemijsko-tehnološkom odjelu Tehnološkoga fakulteta, da bi se 1957. zaposlio na Zavodu za analitičku kemiju kod profesorice Vjere Marjanović-Krajočanin. Premda je satnica analitičke kemije bila tih godina mnogostruko veća nego danas, a oba praktikuma bila dupkom puna studenata, uspio je disertaciju *Određivanje kationa fotometričnim spot-testom na papiru* obraniti 1964., konstruiravši vlastiti uređaj za provedbu svoje zamisli. U zvanje znanstvenoga suradnika izabran je 1967., u zvanje docenta 1970. Na Institut za tekstil i odjeću (od 1991. Tekstilno-tehnološki fakultet) prelazi 1978., gdje je 1979. izabran u zvanje izvanrednog profesora, a 1992. u zvanje redovitoga profesora u području tekstilne tehnologije.

Kao asistent vodio je vježbe i seminare iz *analitičke kemije I., II. i III. te specijalnih metoda kemijske analize*, da bi kao nastavnik preuzeo predavanja iz predmeta *ispitivanje industrijskih sirovina i proizvoda*. Prelaskom na Tekstilno-tehnološki fakultet organizira nastavu kolegija *analitička kemija, instrumentalne i specijalne metode analize te industrijske vode*. Na poslijediplomski studiju TTF-a uvodi i predaje kolegij *industrijske i otpadne vode tekstilne industrije*.

Znanstveno se bavio širokom analitičkom problematikom, a nakon prijelaza na TTF usmjeruje se na odjeljivanje i kvantifikaciju tragova teških metala u tekstilnim materijalima, što omogućuje njihovu bolju kvalitetu. Umirovljen je 1999.

Bio je izraziti predstavnik stare škole analitičke kemije, široka teorijskoga znanja i pedantan praktičar. Kolegama i suradnicima u Zavodu za analitičku kemiju Fakulteta kemijskog inženjerstva i tehnologije ostat će u trajnom sjećanju. Neka počiva u miru!

Marija Kaštelan-Macan